

Prvencem pri mizi Gospodovi.

Naša ljubljenska sv. Mala Terezija se danes predstavlja zlasti prvoobhajankam in prvoobhajancem kot srečna tovarišica pri obhajilni slovesnosti. »Angelček« jo pa kaže in priporoča zlasti kot vzor goreče ljubezni do božjega Prijatelja otrôk, hkrati pa kot zgledskromnosti in dostojnosti v obleki.

Imamo — hvala Bogu! — veliko število vzornikov prvega svetega obhajila ter mnogo nebeških zaščitnikov prvoobhajilnih gostov Jezusovih: Kdo ne pozna — vsaj po imenu — neustrašenega mladeniča sv. Tarcizija, ki je z junaško ljubeznijo branil Najsvetejše proti poganskim nasilnežem! — Če bi prvoobhajanci volili svojega načelnika, bi bil brez dvoma izbran sv. Alojzij, ki je izreden vzornik sv. obhajila sploh, posebej pa še prvega sv. obhajila. — Blažena Imelda Lambertini je že kot nežna devotica poleg svoje matere sklepala ročici in kakor zamaknjena zrla proti tabernaklju, ker ji je mati povedala, da tam stanuje ljubi Zveličar naš. Središče vsega njenega mišljenja in vse njene ljubezni je bil Zveličar v tabernaklju tudi v poznejšem, sicer kratkem življenju. Zaslužila je srečo prvega in zadnjega sv. obhajila na čudovit način. — Izreden gost angel-

skega omizja je bila Lenčka Organ, imenovana »Mala Nelica« ali »Vijolica najsvetejšega Zakramenta«. Komaj ji je bilo štiri leta, je že zahrepenela po sv. obhajilu. Ker je bila dovolj razumna in je vedela, da je v sv. obhajilu »sveti Bog, ki ljudi svete naredi«, je bila tako srečna, da je smela prejeti Jezusa že v tako nežni starosti. Po prvem sv. obhajilu je bila še 31 krat obhajana. Umrla je, ko je imela še-le štiri leta, pet mesecev in 11 dni.

Ti in drugi zgledi so obširno opisani v knjigi »V zorniki prvega sv. obhajila«, (zbral in uredil †Anton Kržič). Toda večjo privlačno moč imajo lepi vzori iz novejše dobe. Med te vštejemo tudi sv. Malo Terezijo, ki jo vidite naslikano (str. 132) kot prvoobhajanko. Kje dobite bolj pripravljeno, bolj gorečo, bolj vredno prvoobhajanko?! V litanijah, sestavljenih njej na čast, imamo vse polno vzklikov in častnih pridevkov, ki izpričujejo osobito nežno nedolžnost in pa izredno ljubezen male svetnice do Jezusa v sv. Rešnjem Telesu. Kličemo jo: »Terezija, evharistična roža — prosi za nas!« — »Terezija, mala nevesta Jezusova — prosi za nas!« — »Terezija, lilija nedolžnosti — prosi za nas!« — »Terezija, zgled otroškega zaupanja — prosi za nas!« — Ali niso v teh odličnih naslovih glasni opomini za vse prvoobhajance? Ali jih ne opozarjajo: »Taki bodite tudi vi, če hočete biti res ljubljenci Jezusovi!«

Obračam se sedaj na Vas, srečni prvoobhajanci, in Vas vprašam: Kdo izmed Vas, ki boste te dni prvi-krat gostje božjega Prijatelja otrôk, kdo izmed Vas ne bi ob pogledu na to nedolžno zaščitnico prvoobhajancev globlje umeval in pojmoval pomembnosti prvoobhajilnega dneva! Zamislite se v rajsko, v angelsko veselje, katero je občutila sv. Mala Terezija na ta najsrečnejši in najimenitnejši dan. Ali hočete biti deležni enake blaženosti?... O, potem pa skušajte posnemati ljubeznivo posredovalko pri Jezusu!

—ž.

